

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 16-08-15

Col.lecta:	147,73
Caixetes ciris	74,36
Caixetes:	97,91
Caixetes Càritas:	31,36
Menjador	75,00

ECONOMIA 23-08-15

Col.lecta:	99,08
Caixetes ciris	30,71
Caixetes Càritas:	52,92

ECONOMIA 30-08-15

Col.lecta:	59,94
Caixetes ciris	50,98
Caixetes:	25,58
Caixetes Càritas:	110,00
Menjador	25,00

Lectures Diumenge XXIV, 13 de setembre Diumenge 24 de durant l'any
1ª lec. Is. 5-9^a **Salm 114**, 1-6. 8-9 **3ª lec. Jm.** 2, 14-18 **4ª lec. Mc.** 8, 27-35

ENTERRAMENTS

Durant aquest últim mes d'agost hem acompanyat en la pregària a les famílies de Llorenç Tubert Nualart, de 82 anys; Manuel Serrano Pérez, de 58 anys; Paula Rodríguez Cuenca, de 90 anys; Cándida Mendoza López, de 93 anys; Remedios Barrero Quirós, de 72 anys; Granada Parada Iglesias, de 92 anys; Dolores Pérez Portela, de 89 anys; Maria Teresa Márquez Gallardo, de 86 anys.

També vam acomiadar a Pineda, acompanyant als pares i família, a ne'n Xevi

Castellà que als seus 42 anys ens va deixar. El trobarem a faltar entre nosaltres com molt bé diu en el seu recordatori: «...T'hem gaudit 22 anys Xevi..., et recordarem sempre, perquè has deixat petjada amb tot el que has fet, i sobre tot dins dels nostres cors, com tu sempre molt bé dius, viu el moment, Carpe Diem....Descansa en pau».

BATEIG

Aquest dimarts dia 8, a les 6 de la tarda, batejarem a Toti Sabatés.

AMONESTACIONS

Es casen el mes d'octubre a la Parròquia de San Salvador de Deva (Gijon) José Maria Giménez Thomson amb Sandra Kavita Da Gama Canal, veïns de Poblenu.

CÀRITAS

Càritas no ha fet vacances aquest estiu. Han estat organitzant les activitats per el proper curs, atenent a les persones amb alguna necessitat, ajudant a fer tràmits, als qui no tenen feina, acompanyament a la gent gran....

Els podeu trobar en els locals parroquials cada dimarts i dijous de 7-8 de la tarda.

Assistència menjador

Aquest mes d'agost s'han servit en el menjador 957 àpats entre dinar i sopar.

ACTIVITATS PARRÒQUIA

Després del petit parèntesi que sempre representa l'estiu, la parròquia també posa en marxa les activitats. Anirem informant.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

06 de setembre del 2015 Núm. 604

Diumenge XXIII de durant l'any B.

Destapar-nos les orelles i sentir el plany a Europa

Quan fa un temps veia per televisió imatges aterridores dels camps de concentració nazi o de l'exili de la guerra civil espanyola, amb homes, dones i infants deseparats i desesperats, em preguntava: On eren aquells europeus, amb la desgràcia i la injustícia tan a prop, sense ajudar-los, sense mobilitzar-se? Doncs ara, anys després, la història es repeteix i milers de persones estan travessant Europa, també deseparats i desesperats, fugint de la guerra, de la mort i del patiment. Ara, aquells europeus dels anys 30 i 40 que tenien el dolor tan a prop... som nosaltres. Vergonya, perquè quan hi ha una desgràcia lluny, l'huracà tal... o el terratrèmol tal... en quatre dies es mobilitzen i es fa publicitat de campanyes de les ONG's, per portar-hi ajuda o actuar sobre el terreny amb més o menys rigor. Però ara, amb aquesta realitat crua a casa nostra, cal fer veritable recerca per trobar alguna iniciativa de mobilització compromesa. Feu la prova (jo porto uns dies fent-ho) simplement cercant a les planes web de les principals ONG's. Evidentment hi ha excepcions, però encara poques.

Aquí sí que caldran miracles. D'entrada cal que Europa, la ciutadania, la gent, els cristians que no vulguem avergonyir-nos de dir-nos així..., ens "destapem les orelles" per sentir el plany desesperat de tants i tants refugiats, els que sobreviuen i travessen Europa i els que agonitzen i moren ofegats al mar. I caldrà que actuem, i també ens "deslliguem la llengua" per no admetre i denunciar les causes d'aquesta fugida: la guerra, la venda d'armes que enriqueix els nostres països i la hipocresia dels nostres governs. Una dada: 136 empreses a Espanya, segons el "Directorio de la Industria Militar en España" del Centre d'Estudis per la Pau JM Délas (Justícia i Pau).

FULL INFORMATIU

MJH

Lectura del llibre d'Isaïes Is. 35, 4-7

Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por; aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com el cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brollat a l'estepa, han nascut torrents al desert; les terres xardoroses ara són estanys, el país de la set és ple de fons d'aigua.

Sal responsorial Sal. 145, 6-10

El Senyor, que es manté fidel per sempre, / fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts, / el Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters.

Manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre; / és el teu Déu, Sió, per tots els segles.

Lectura de la carta de sant Jaume Jm 2, 1-5

Germans meus, vosaltres que creieu en Jesucrist, el nostre Senyor gloriós, no heu de comprometre la vostra fe amb diferències entre les persones. Suposem que, mentre esteu reunits, entra un home ben vestit i amb un anell d'or, i entra també un pobre mal vestit. Si us fixàveu primer en el que va ben vestit i li dèieu "Segui aquí, que estarà millor", però al pobre li dèieu: "Tu queda't dret o seu aquí, als meus peus", no faríeu diferències entre vosaltres? No seríeu homes que jutgen amb criteris dolents? Escolteu, germans meus estimats: No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell a promès als qui l'estimen?

Lectura de l'evangeli segons sant Marc Mc. 7, 31-37

En aquell temps, Jesús tornà del territori de Tir pel camí de Sidó, i se'n anà cap al llac de Galilea, passant pel territori de la Decàpolis. Li portaren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposés les mans. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li posà els dits a les orelles, escopí i li tocà la llengua, aixecà els ulls al cel, sospirà i digué: "Efetà", que vol dir, "obre't". A l'instant se li obriren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament. Jesús els prohibé que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom, i no se'n sabien avenir. Deien: "Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin"

Salmo responsorial 145, 6-10

El Señor que mantiene su fidelidad perpetuamente, / que hace justicia a los oprimidos, / que da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos, / el Señor guarda a los peregrinos.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión de edad en edad.

«Déu que ve per fer justícia» (1ª lectura)

«Déu ha escollit els pobres d'aquest món» (2ª lectura)

«Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin»

Davant el drama humà d'avui al món, persones que fugen de la guerra i l'opressió i la fam.....i que venen per salvar la vida. Podem fer alguna cosa? què fer? què podem fer? Quina actitud cal tenir?

¿Quieres ser carretera?

¿Te parece raro el título? Es maravilloso. Las carreteras unen los pueblos unos con otros. Los intercomunican. ¿Por qué no te decides tú a ser ese puente de unión que una a la gente, une al grupo donde estás, une a los pueblos? Cuanto más unidos vivamos somos más humanos. ¿Te decides?

Las carreteras son esas vías por las que todo el mundo pasa y nadie se detiene ellas. ¿Qué importa que a ti no te hagan caso? Lo importante es si tú haces de carretera por donde los demás puedan caminar, pasar, transitar de aquí para allá. Hasta Jesús dijo de sí mismo que "El era el camino". Claro, entonces no había carreteras. ¿No diría hoy "yo soy carretera"? ¿Te decides?

Por las carreteras se transportan los alimentos de un pueblo a otro, para que la gente pueda comer. ¿No podías ser tú esa carretera por donde Dios hace llegar el pan de cada día a los hermanos que no tienen pan? ¿Qué sabor más agradable tiene que tener el pan que pasa por ti y no se detienen sólo en tu mesa sino que llega hasta la mesa de los demás! ¿Te decides?

Hay carreteras por las que da gusto caminar. Están bien cuidadas. No tienen baches. ¿No crees que tú pudieras ser esa carretera donde los demás no tropiecen, no corran riesgo de herirse, y transiten a gusto? Qué bueno si los demás, al pasar por ti, no se han enterado de ti. Era tan suave el caminar que ni te notaban. Saber servir en silencio es hermoso. ¿Te decides?

.....Hay carreteras que son puras cuestras. Por ellas se camina muy lento. Hay vidas que son pura cuesta arriba. Son corazones duros. No es precisamente el tuyo, ¿verdad? Porque tu corazón prefiere ser cuesta abajo por donde uno pueda deslizarse con facilidad. ¿Te decides?.....(Juan Jauregui)